

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 16.

1844.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Αυγούστου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΠΗΜΕΡΙΕΚΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος. — Περί τροποποιήσεως του από 30 Μαρτίου (11 'Απριλίου) τ. ε. περί συστάσεως 'Εθνικής Τραπέζης Νόμου. — Διατάγμα. — Περί ἐγκρίσεως τροπολογιών τινων εἰς τὴν ἀπὸ 8 (20) 'Απριλίου τ. ε. Κοινοβίον τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης. — Ἀγγεῖλαι ἀφορῶσαι τὴν δημίσιον ὑπερσίον.

ΝΟΜΟΣ

Περί τροποποιήσεως του από 30 Μαρτίου (11 'Απριλίου) τ. ε. περί συστάσεως ἑθνικῆς Τραπέζης Νόμου.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι αἱ ἐπὶ τῇ θάψει τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτ. (11 Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ Ἑθνικῆς Τραπέζης Νόμου ἐγγραφεῖται μετοχαὶ δὲν φθάνουσιν εἰς τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ εἰρημένου Νόμου, πρὸς πραγματικὴν σύστασιν καὶ ἐναρξίν τοῦ καποστήμιου τούτου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς προτάσεις κεφαλαίων τινῶν, αἵτινες ἐξέτεραν τὴν ποσότητα τοῦ γένωσι μετοχοῦ τῆς Τραπέζης, ὅταν ὄροι τιγὲς τοῦ καταστατικῶν Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς τροποποιήσῃσι, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισηρῶμεν τὴν ἐναρξίν τῆς Τραπέζης, διὰ προαγωγῆς μέτρων συμβιβάζοντων εἰ μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων μετὰ τῶν δανειζομένων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπιτῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματεϊῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς: Ἡ Τράπεζα θεωρεῖται ὡς τὸς ἡμέρη ἀπὸ ἐγγραφῶσι μετοχοὶ δι' ἑν ἑκατομμύριον καὶ πεντακισσας χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ ἄρθρον 9 ὡς ἀκολουθῶν: Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπέζης θέλουσιν εἶσθαι αἱ ἐξῆς: α'. Θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ β'. Θέλει ἐνεργεῖ προεξοφλήσεις. Ἐκ τοῦ ὅλκιου χρηματικῶν κεφαλαίου τῆς Τραπέζης, τὰ μὲν δύο τρίτα θέλουσιν χρησιμεῦσαι εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δάνεια, τὸ δὲ ἓν τρίτον εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δάνεια καὶ εἰς προεξοφλήσεις. Ὅσακις ἔμωσ μὲν εἰς τοῦ δι' ὑποθήκας ὠρισμένου κεφαλαίου ποσὴν τι διαθέσιμον, δύναται ἡ Τράπεζα νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας καὶ εἰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνεια προσηρῶν, μέχρις οὗ παρουσιασθῶσιν αἰτήσεις δι' ὑποθήκας, ὅτε ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῶν συναλλαγμάτων, ἢ τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, τὰ ἀναγκαιῶντα κεφάλαια θέλουσιν μεταβαίνει εἰς τὸν κύριον διορισμὸν τῶν.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἄρθρον 11 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶν: Ἡ Τράπεζα θέλει δανεῖζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐντὸς τοῦ βασιλείου, καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, νομίσματα, τὰ ὅποια δύναται κατὰ τὸν νόμον νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλάχιστου ὄρου τῶν δανείων ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων. Ἡ διοικητικὴ τῆς Τραπέζης θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ θάψει τῆς σημερινῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς, κατὰ τὸ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα.

Άρθρ. 4.

Τὸ ἀρθρ. 15. ὡς ἀκολούθως·
Ἡ τράπεζα θέλει δανεῖζει εἰς τοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δανειζομένους διὰ χρεολυσίου μόνον, ὃ δὲ προσδιορισθῆσιν χρόνος πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους δύναται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δανειζομένου νὰ ἐπεκτείνεται καὶ μέχρι τῆς ἐπιχρῆς τῆς διαλύσεως τῆς Τραπεζῆς.

Άρθρ. 5.

Τὸ ἀρθρον 16 ὡς ἐφεξῆς·
Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρῶτον νὰ ἀποσβῆσῃ τὸ χρέος διὰ μακροπροθέσμου χρεολυσίου, θελήσῃ νὰ τὸ ἀποπληρώσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας ὀλόκληρον, ἢ κατὰ μέρος, δύναται νὰ τὸ κάμῃ, εἰδοποιῶν τὴν Τράπεζαν περὶ τούτου τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

Άρθρ. 6.

Τὸ ἀρθρον 19 ὡς ἐφεξῆς·
Ἡ Τράπεζα, ὡς ἐνεργούσα καὶ προεξοφλήσεις, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ νὰ ἐκδώσῃ Τραπεζικὰ γραμμάτια, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur), τῶν ὁποίων ὅμως τὸ ποσὸν (ἢ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικῷ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων θέλει φυλάττει ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς ἐναποθεμιμένα, διὰ μὲν τὸ ἐν τέταρτον αὐτῶν, ἴσην τοῦλάχιστον ποσότητα εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα, ὁμολογίας ὑποθηκῶν, παρισώσας διπλασίαν ἀξίαν τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀσφαλίσωσι.

Άρθρ. 7.

Τὸ ἀρθρον 20. ὡς ἀκολούθως·
Τὰ τραπεζητικὰ γραμμάτια, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ ἐκφράζῃται εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστον δὲν δύναται νὰ παριστᾷ μικροτέραν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν 25 Δραχ. δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναγκαστικὴν συναλλαγὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἰδιώτας· ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς χρεωσθῶν, ὅταν ζητηθῇ ἢ ἐξαργύρωσις των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεως μὲ νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα. Τὰ ταμεία ὅμως τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δέχωνται, ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των, ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὰς παρὰ τῶν ἰδιωτῶν πρὸς αὐτὰ γινομένης πληρωμῆς.

Τὰ γραμμάτια τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἔχουν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐπὶ 25 ἔτη ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατὰστῆμα ἢ τὰ ὑποκαταστήματά της.

Άρθρ. 8.

Τὸ ἀρθρ. 29 ὡς ἐφεξῆς·
Ἡ Λιεύθουσις τῆς Τραπεζῆς ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ καθ' ἐξαμηνίαν ἰσολογισμὸν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, δημοσιεύουσα αὐτὸν ταυτοχρόνως διὰ τῶν ἐφημερίδων πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν μετόχων.

Άρθρ. 9.

(Άρθρον πρόσθετον.)

Τὸ εἰς τοὺς μετόχους ὀφειλόμενον μέρος μὲν ὑπόκειται εἰς συντηρητικὴν κατάσχεσιν.

Άρθρ. 10.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΑΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ,
Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΠΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τροπολογιῶν τινῶν εἰς τὸ ἀπὸ 8 (26) Ἀπριλίου, τ. ε. Κανονισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁρμώμενοι ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἐν μέρει τροπολογίαν τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 καταστατικῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρίνομεν τὰς ἐπισυναπτομένας τροπολογίας τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Τροπολογία τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 Κανονισμοῦ
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Άρθρ. 1.

Τὸ ἀρθρον 9. τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως·
Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμόμενον μέρος, τὸ ὅποιον συνήθως θέλει εἶσθαι 7 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περισσευόντων κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, τὰ μὲν τρία τέταρτα, ἀφαιρουμένων τῶν παρὰ τῆς συνελεύσεως προσδιορισθησομένων ἀμοιβῶν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, θέλουσιν διανεμεσθαι μεταξὺ τῶν μετόχων ὁμοῦ μὲ τὸ ἐτήσιον μέρος τῶν 7 τοῖς 0/0.

Τὸ δὲ ἐν τέταρτον, θέλει μετασχηματίζεσθαι εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουσιν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαίουσιν χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0/0 τοῦ συνήθους μερίσματος, ὡςάκις τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς Τραπεζῆς ἔτους τινὸς δὲν χορηγήσουσιν τοσοῦτον μέρος. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέλει αποφασίσαι τὰ δέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τῶν ὁπίων οἱ τόκοι θέλουσιν προστίθεσθαι ὁλοκλήρως εἰς τὸ ἐτήσιον μέρος τῶν μετοχῶν.

Η διακομή του μερίσματος θέλει γίνεσθαι δις του έτους εις τό τέλος έκάστης εξαμηνίας.

Τό συμβούλιον τής Τραπεζής θέλει φροντίζει κατ' αίτησιν των μετόχων περί τής εις αυτούς άποστολής του μερίσματος, δαπάνη των αίτούντων, και άνευ ευθύνης τής Τραπεζής, επιφυλαττομένου του δικαιώματος τής προσωπικής άγωγής κατά των μελών του συμβουλίου, όσάκις δοθῆ νόμιμος πρὸς τούτο αίτία.

Άρθρ. 2.

Τό άρθρον 10 τροπολογεΐται ως άκολουθως:

Αι μετοχαι θέλουν διδεδεσθαι εις τήν όνομαστικήν των αξίαν μέχρι τής εποχής, καθ' ην ή Τράπεζα θέλει άρχίσει τας έγασίας της. Μετά τήν εποχήν ταύτην, αν μείνουν μετοχαι διαθέσιμοι, ή διευθυνσις τής Τραπεζής δύναται νά τας έκποιή και υπεράνω τής όνομαστικής αξίας των, κατά λόγον τής τρεχούσης τιμής εις τας Αθήνας και εις τὰ διάφορα τής Ευρώπης γενηματιστήρια.

Μόνον οι μέχοι τής έ. άρξίας των εργασιών τής Τραπεζής έγγραφέντες μέτοχοι έχουσι τό δικαίωμα έντός δύο ετών από τής ειρημένης εποχής νά διπλασιάζωσι τας μετοχάς των, έφ' όσον υπάρχουν ταιαύται διαθέσιμοι, επί τῆ έκσει τής όνομαστικής των αξίας, προτιμώμενοι, ως πρὸς τούτο, από πάντα άλλων, όστις συγχρόνως ήθελε ζητήσει μετοχάς.

Άρθρ. 3.

Τό άρθρον 11 ως έφεξῆς:

Όσοι γένωσι μέτοχοι μετά τήν έναρξιν των εργασιών τής Τραπεζής, λαμβάνοντες τας εκ των πεντακιςχιλίων μετοχών διαθέσιμους έτι, καθώς και οι κατά τό προηγούμενον άρθρον διπλασιάζαντες τας μετοχάς των, θέλουν έχει επίσης δικαίωμα εις τήν άπολαύην του έτησίου μερίσματος, προπληρώνοντες ποσόν τι έσον με τό μέρος του μερίσματος, τό όποιον αναλογεΐ εις τούς παρελθόντας τής τρεχούσης χρήσεως μήνας, καθ' ους δέν είχαν άλλεως δικαίωμα νά λάθωσι μερίσμα τι ως πρὸς αυτάς.

Η Διεύθυνσις τής Τραπεζής θέλει όρίζει έκάστοτε τό ποσόν τούτο.

Όφείλουν ούτοι επίσης νά καταλέτωσι εις τό ταμείον τής Τραπεζής τοσοούτον ποσόν διά τό υπάρχον τυχόν άποθεματικόν κεφάλαιον, έσον ήθελε λάθει εκ αυτού έκαστος των προυπαρχόντων μετόχων, αν ήθελε μοιρασθῆ μεταξυ αυτών τό ενυπάρχον άποθεματικόν κεφάλαιον.

Άρθρ. 4.

Τό άρθρον 12 ως έφεξῆς:

Όταν συμπληρωθῶσιν ενός εκατομμυρίου και πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών έγγραφαι, ή προετοιμαστική τής Τραπεζής επιτροπή θέλει συγκαλέσει διά των ήλληλικών εφημερίδων τούς μετόχους, διά νά συνέλθωσιν εις Αθήνας αυτοπροσώπως, ή δι' αντιπροσώπων των, έντός 15 ήμερών εις πρώτην γεν. συνέλευσιν.

Άρθρ. 5.

Τό άρθρον 13 ως έφεξῆς:

Δικαίωμα ψήφου εις τήν γενικήν συνέλευσιν έχει πᾶς μέτοχος πέντε μερίδων.

Διά τούς έχοντας πλείονας των πέντε μερίδων μετόχους ο αριθμός των ψήφων αυξάνει κατά τήν εξῆς αναλογίαν.

Ο μέτοχος 15 μερίδων έχει δικαίωμα δύο ψήφων, ο 30 τριών, ο 50 τεσσάρων, ο 75 έχει ψήφους πέντε, ο 105 έξ, ο 145 έπτά, ο 190 όκτώ, ο 240 έννέα, ο δε 295 δέκα. Ουδεις όμως των μετόχων δύναται νά έχη πλείονας των 10 ψήφων, όποιοσδήποτε και αν ήναι ο αριθμός των μερίδων του.

Η γενική συνέλευσις συγκροτεΐται από τούς 50 μεγαλητέρους μετόχους, άλλ' όσάκις δέν συνέλθωσι πεντήκοντα των έχόντων, κατά τήν άνωτέρω διάταξιν, δικαίωμα ψήφου μέτοχοι, είναι δεκτοί εις τήν συνέλευσιν, πρὸς συμπλήρωσιν του άπαιτουμένου αριθμού, και οι έχοντες όλιγωτέρας των πέντε μερίδων μέτοχοι: έκαστος δε των τελευταίων τούτων έχει μίαν ψήφον.

Οι μέτοχοι συνέρχονται εις τήν συνέλευσιν αυτοπροσώπως ή αντιπροσωπεύονται παρ' άλλων μετόχων, ή μη μετόχων, χωρίς όμως εις και ο αυτος αντιπρόσωπος νά έχη πλείονας των 10 ψήφων, αν και αι ψήφοι των έντολέων των ήθελον υπερβαίνη τον αριθμόν τούτα.

Άρθρ. 6.

Τό άρθρον 17. § 5. ως έφεξῆς:

Νά προσδιορίζη μέτριον μισθόν διά τούς άνωτέρους υπαλλήλους, καθώς και τό ποσοστόν, τό όποιον θέλουν λαμβάνει εκτός τούτου από τὰ καθαρά κέρδη τής Τραπεζής, αφαιρουμένου του εις τούς μετόχους άνήκοντος μερίσματος των 7 ταις 10. και πρὸς τούτοις νά εγκρίνη τας αναγκαίας πιστώσεις διά τὰ τής διαχειρήσεως έξοδα, φυλαττομένης πάντοτε τής μεγαλητέρας οικονομίας.

Άρθρ. 7.

Τό άρθρον 22. ως άκολουθως:

Ο Διευθυντής, ο Ίποδιευθυντής και οι σύμβουλοι, πριν αναλάβωσι τὰ χρέη τής υπηρεσίας των, πρέπει νά έχωσι τουλάχιστον δέκα μετοχάς, κατά συνέπειαν τούτου άκυροϋται ο § 2. του άρθρου 17 του κανονισμού.

Άρθρ. 8.

Πρόσθετον άρθρον εις τό Κεφ. Β'. τμήμα Α'.

Περί τής ενεργείας τής περι δανείου αίτήσεως.

Όταν τὰ κεφάλαια τής Τραπεζής, τὰ προσδιορισμένα εις τὰ επί υποθήκη δάνεια, δέν έξαρκώσι πρὸς θεραπειάν όλων των παραδεκτέων αίτήσεων, προτιμώνται αι αίτήσεις εκείνων, ούτινες ήθελον άποδείξει, ότι έχουν χρείαν δανείων πρὸς έξακολούθησιν τής καλλιεργείας των υπαρχουσών ήδη φυτειών των.

Άλλ' όπόταν ή Τράπεζα δέν δύναται νά επαρκέση ούδ' εις τας τελευταίας ταύτας χρείας, τότε τὰ διαθέσιμα κεφάλαιά της θέλουν διανεμεσθαι αναλόγως μεταξυ των επί τῶ άνωτέρω σκοπῶ αίτούντων.

Όσάκις δε, μετά τήν έντελή θεραπειάν όλων των περι των ό λόγος αίτήσεων, πεισιπείωσι χρήματα, θέλουν διδεδεσθαι εις τούς άλλους αιτούντας, άλλ' εις

τρόπον ὥστε, ἐνώσω δὲν ἐξαρκῶσιν εἰς ὄλους, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ πλέον τῶν 20,000 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 9.

Πᾶσα διάταξις τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς παροῦσας τροπολογίας, μένει ἄκυρος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

'Ο ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικτατορίας Ἐκτελεστὴς Γραμματεὺς
Χ. Χριστοπούλου

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α Ι

Ἀφορῶσκι τὴν δημοσίον ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) τ. ε. Β. Διατάγματος, ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ εἰρηνοδίκης Κορίνθου Κ. Μάρκος Φόσκολος.

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν ὁ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς γραμματεὺς Κ. Γεωργίου Κυριακίδης μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς Σπέτσας, ἀντὶ δὲ τοῦ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Χρυσάφης γραμματεὺς Κ. Ἄ. Σακελλαριάδου μετατεθέντος εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, διορίσθη ὁ Κ. Γεώργιος Καλογερόπουλος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) ε. ε. Β. Διατάγματος ἀπεδέχθη ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μυρτοντίου παρέδρου Κ. Ἰ. Μανδρέκα.

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἀνεὺ ἀδείας τοῦ Κ. Π. Διδασκαλοπούλου παρέδρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Νεμέας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) ε. ε. Β. Διατάγματος μετετέθησαν ἀμοιβαίως οἱ Γραμματεῖς τοῦ εἰρηνοδικεῖου Θησῶν καὶ Μεγάρων Κ.Κ. Σωκράτης Χαϊδᾶς καὶ Ἄ. Ζ. Μάξης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. Β. Διατάγματος ἀπηλλάχθη τῶν δικαστικῶν ἔργων ὁ Κ. Παναγιώτης Παππᾶ Ἰωάννου εἰρηνοδίκης Δωρίδος, καὶ διορίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἕως γραμματεὺς εἰρηνοδικεῖου Γαλαξιδίου Κ. Ν. Ἰεροδμητριάδης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, ἐπετρέπη εἰς τὸν Κ. Μόσχον Φ. Πάγκαλον, εἰρηνοδίκην Ἀνδρῶν, διορισθέντα ἐπαρχικὸν σύμβουλον τοῦ δήμου Δρουσιῶς τῆς Κυνουθῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κέας, νὰ ἐκπληρῶι καὶ τὰ τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβούλου καθήκοντα.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, διορίσθη παρέδρος παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Νεμέας ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Σ. Δασκαλοπούλου ὁ Κ. Ἰ. Φλιόπουλος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος διορίσθη γραμματεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Μεσολογγίου ἀντὶ τοῦ προδιεσθέντος Κ. Γ. Μιλέττου ὁ Κ. Δημήτριος Ἀποστόλου Καψάλης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου τ. ε. Β. Διατάγματος, ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Νέλου παρέδρου Κ. Ἄ. Ἀρμένης καὶ Μ. Κραυπατούλας, διορίσθησαν δὲ ἀντ' αὐτῶν οἱ Κ. Ἰωάννης Σαρμάμακος καὶ Χρήστος Γιαντωνιάτοπουλος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, μετετέθησαν ἀμοιβαίως οἱ ἀντισταγματεῖς τῶν πρωτοδικῶν Κ. Κ. Κ. Γ. Μισοῦδάκης καὶ Κ. Γ. Ἀλωιόπουλος, ὁ μὲν πρῶτος ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Σπάρτην, ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ Σπάρτην εἰς Καλάμας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, ἔγεινε δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Αἰγίνης παρέδρου Κ. Νικολάου Κάτσα.

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν ἀπεδέχθη ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ γραμματεὺς εἰρηνοδικεῖου Μάστητος Κ. Π. Βασιλείου.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος ἀπεπέμφθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ Κ. Κωνστ. Θεοχάρης γραμματεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Τρικάλων,

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν διορίσθη γραμματεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ ἄνω Σύρου ὁ Κ. Ν. Μ. Μακρουνιώτης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, ἔγεινε δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ Κ. Ἄ. Κατσελίδου εἰρηνοδίκου Κυπαρισσίας.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, μετετέθησαν ἐναλλάξ οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικεῶν Θήρας καὶ Καλλιστῆς, ὁ μὲν Κ. Μ. Π. Γαβαλάς εἰς Καλλιστὴν, ὁ δὲ Κ. Ἐμ. Νομικός εἰς Θήραν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, διορίσθη ἀρχιφύλαξ Ἀλφειοῦ ὁ μέχρι τοῦδε φύλαξ τοῦ ὑποτελωνεῖου Κατακόλου Ζήλος Παναγιώτου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Ἄ. Σπυρίδου.

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικεῖου Ἄνδρου Κ. Ἰωάννης Κυπριανῶ, καὶ διορίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κ. Σπυρίδων Πετ. ἤς.

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν ἄνω ἡμερομηνίαν, διορίσθη γραμματεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Κραββάρων ἀντὶ τοῦ προδιεσθέντος Γ. Ἄ. Παναγιωτοπούλου, ὁ παρ' αὐτῷ ὑπογραμματεὺς Ἀντωνίας Παπαδημητριάδης.

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ἀνεὺ ἀδείας ὑπὲρ τὸν μῆνα ἀπομακρυνθεὶς τῆς θέσεώς του, γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικεῖου Ἀνάφης Κ. Σιμεὼν Ν. Λαγκαδάς, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορίσθη ὁ Κ. Γεώργιος Σ. Κολλιδάς.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 19 (31) Ἰουλίου ε. ε. Β. Διατάγματος, ἐπαύθησαν τῆς ὑπηρεσίας ὁ Κ. Δ. Ἄ. Φεραλινὸς εἰρηνοδίκης Ὑπάτης, καὶ Ἄ. Χαντσόπουλος γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, διορίσθησαν δὲ ἀντ' αὐτῶν, εἰρηνοδίκης Ὑπάτης ὁ Κ. Ε. Ν. Πετσόπουλος, γραμματεὺς δὲ τοῦ δικαστηρίου τούτου ὁ Κ. Γεώργιος Κραναικίδης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου (3 Αὐγούστου) Β. Διατάγματος, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς:

1. Εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἔκτου ἀρεοπαγίτου ἐπιδιόρθωθη ὁ μέχρι τοῦδε ἐφέτης Κ. Σπυρίδων Πήληγας.
2. Ἀντὶ τούτου μετετέθη ἐφέτης εἰς Ἀθήνας ὁ Κ. Στέφανος Γαλάτης, μέχρι τοῦδε πρόεδρος τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν.
3. Εἰς τὴν προεδρίαν τῶν ἐν Πάτραις πρωτοδικῶν μετετέθη ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Καλάμας πρωτοδικῶν Κ. Παναγιώτης Βάρβογλους.
4. Ἐπιπροδιόρθωθη εἰς τὴν προεδρίαν τῶν ἐν Καλάμας πρωτοδικῶν ὁ πρωτοδίκης ἐν Ναυπλίῳ Κ. Ἰωάννης. Μαυρομμάτης.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) ε. ε. Β. Διατάγματος, διορίσθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ εἰρηνοδίκου Κυπαρισσίας ὁ Κ. Δ. Καραπατόπουλος, γραμματεὺς ἤδη τοῦ εἰρηνοδικεῖου Ἐράνης ὁ Κ. Ἄ. Πουλόπουλος εἰρηνοδίκης Δεφνῶν ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ἐπαύθη δὲ τῶν χρεῶν τοῦ γραμματεὺς εἰρηνοδικεῖου Καλαμῶν ὁ Κ. Δ. Πλατανόπουλος, καὶ γραμματεὺς εἰρηνοδικεῖου Καλαμῶν διορίσθη ὁ ἕως ἐν Κορώνῃ Κ. Παναγιώτης Τριανταφύλλου, ἀντὶ τοῦ ὁποῖου διορίσθη ὁ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Καλαμῶν ὑπογραμματεὺς ὁ Κ. Δ. Γεωργόπουλος.